

Birgith Mogensen (CD):

Vedrørende lovforslag nr. L 231 må jeg sige, at teori er ét, men praksis noget helt andet.

Da Folketinget for 15 år siden vedtog at oprette Hovedstadsrådet, forventede flertallet, at rådet ville kunne styre visse funktioner meget effektivt og tilfredsstillende. Profetier desangående har ikke slået til, det må vi klart erkende, og der er ingen grund til at svælge i hvorfor og hvorfor ikke. Fakta er, at Hovedstadsrådets funktioner med fordel kan overføres til områdets amter samt Københavns og Frederiksberg Kommuner.

De nævnte instanser må også varetage de kollektive trafikproblemer og andre tværgående fællesopgaver.

CD er positiv vedrørende lovforslag nr. L 231, men som sagt er vi indforstået med, at nogle omstruktureringsproblemer må løses, inden en lov om nedlæggelse af Hovedstadsrådet vedtages.

Det skal ingen hemmelighed være, at CD's gruppe har diskuteret nedlæggelse af amterne. Vi er dog kommet til det resultat, at vi foreløbig ønsker nugældende decentrale styrings- og administrationsmodeller bevaret. Spørgsmålet er ganske enkelt, når det drejer sig om lovforslag nr. L 232: Vil danske borgere opnå et højere serviceniveau for færre kroner, hvis staten og til dels kommunerne overtager amtskommunernes opgaver og funktioner? Det aner vi, men vi ved det ikke. Det kræver en nærmere analyse, som vi vil anbefale foretaget.

Oprigtig talt, vi er ikke særlig imponeret af amtskommunernes indsats. Især hele syge- og sundhedssektoren trænger til en gevaldig opstramning, men assistance og vitaminer fra det nye Sundhedsministerium vil kunne bidrage til en bedre styring af nævnte sektorer. F.eks. må vi have fjernet de amtsgrænser, der stopper for indlæggelser på andet amts sygehus. Denne ufleksible regel med kautions osv. kan elimineres efter fornuftige forhandlinger amterne imellem, og hvis ikke, ja, så må sundhedsministeren tage affære. Reglen skal væk, fordi den er umenneskelig og skaber unødvendige ventelister.

En lignende fremgangsmåde må benyttes, når det drejer sig om at frigøre ca. 4.000 amtsygehussenge, som er optaget af færdigbehandlede ældre mennesker, som deres hjemkommune ikke har plejehjem eller anden bolig til. Friam-

tet Nordjylland har vist vejen: Amtets 27 kommuner må betale 1.200 kr. pr. døgn for hver ventelisteseng, der ikke kan benyttes, før den enkelte færdigbehandlede person hjemtages af egen kommune.

Kommunale initiativer i Nordjylland såsom ældreboliger samt hjemme- og døgnpleje har på kort tid reduceret de nordjyske amtsygehuses opbevaring af færdigbehandlede ældre mennesker ret betydeligt. Modellen bør aktualiseres på landsbasis. Den er menneskevenlig og giver sengeplads til ventepatienterne.

Amternes lidt tilfældige nedlæggelse af mindre sygehuse må også have sundhedsministerens bevågenhed. F.eks. mener jeg, det er tågenak, når Århus Amtsråd taler om at nedlægge det velfungerende Skanderborg Sygehus.

Som tidligere antydet tror CD, indtil andet er bevist, at nævnte og lignende opgaver og problemer stadig væk hører hjemme i amtsregi. Amternes opgave bør kunne løses bedst og hurtigst ad decentraliseringens vej. Kort sagt: Lad amterne indtil videre varetage de lokale funktioner, amterne har. At dette skal ske i et tæt koordineringssamarbejde med stat og kommuner, er en selvfølge.

CD må sige nej tak til nedlæggelse af statsamterne. Statsamterne klarer deres opgaver tilfredsstillende. Intet tyder på, at anden indsats kan gøre dette arbejde hverken bedre eller billigere.

Annette Just (FP):

Danmark er et lille land, så lille, at det på glubussen forveksles med en flueklat – og omvendt. Danmark er så lille, at vi kun har 5 millioner indbyggere, og det burde være tilstrækkeligt til ét amt. Det er rent faktisk også det, vi har foreslået her.

Som gammel kommunalpolitiker kan jeg godt undre mig over nogle af de ordførere, der har været heroppe på talerstolen og tale om, hvor vigtigt det er, at vi får decentraliseret, hvor vigtigt det er, at lokalbefolkningen får lov at føle, at den er med til at bestemme – hvorpå man siger: Men vi skal bevare amter, statsamter og hovedstadsråd, som er det mest forvirrende for enhver almindelig borger, som ikke ligefrem har som profession at være politiker.

En forenkling ville være, at det var kommunerne, der fik lov til at bestemme over det, deres egne indbyggere skulle gøre og have af service.